

Bludičky.

Roznášá od — Jana Klecandy.

Celestina nebyla koketou a do- sud nikdy neměla touhy honosti se svou krásou, již si ani nebyla dosti vědoma. Ale tolik zálibnosti měla práce, jako každá žena, že chtěla, aby nejen jiné ženy jí Forti- na záviděly, ale aby také ona se líbila a vzbudila dojem, že Fortin dobře volil.

Při příchodu na ostrov, kde ú- řednické dámy a bohaté měšťky v drahocenných šatech, vyzdobeny zářícími šperky a stkvěly se ve zla- té spolu závodily, Celestina ovšem ihned poznala, že ona v prostém svém smautečném obleku, v klobou- ňku, který byl patrně již trochu z- modrý, vypadá vedle těch nádherně oděných a namnoze i dekoloto- vaných krásavic jako papoušek.

Procházela se s Fortinem již ne s onou hrůzou, s kterou dřív se po jeho boku vykrašovala, jsou nyní poněkud střísněna myšlenkou, že snad i Fortin v duchu srovná- vá.

„Mrzí mne, že jsem tě sem tu- tila,“ řekla Fortinovi, nemožnou mu své myšlenky zatajiti. „V té- to vznešené společnosti teprve ví- díš, jak jsem nepatrná.“

„Myšlíš opravdu, že ty ženo vyparáděná jako na prodej, mo- hou mne okouzlit?“ odvrtěl jí Fortin. „Kdybych srovnával, pak zajisté by srovnání dopadlo v tvůj prospěch! Ale já těbe věru s těmi- to zle srovnávat nechci!“

Při posledních slovech, jež Fortin promlouval s vědomím o opravdo- vosti, jež nepřipouštěla pochybnosti, pocítila Celestina, že ručka je- jího přiváděje se náhle zachytila. V tom již spatřila proti nim při- cházeti skupinu osob, jež hlasitým hovorem a smíchem k sobě obra- ňala všeobecnou pozornost.

Byl to starší pán vysoké, impo- santní postavy a velitelského dr- žení těla, provázený dvěma mladší- mi dámmi, z nichž jedna, oděná v černý šat, mladá, krásná, záři- cí, vypadala jako královna s po- hádky. Tato žena upoutala ihned pozornost Celestiny, tak že si oné druhé ani nepovšimla. V průvodu dříve po obou stranách kráčeli ža- vlemi Finové a hlasitě mluvili dva důstojníci. Když nádherná s družkou k nim se blížila, pozorova- la Celestina, že starý pán i ona dívka patrně sebou třásl. Starý v rozpacích obrátil hlavu v jinou stranu, dívka však přemohla Forti- na i jeho společenský pohledem, z něhož vyzrála nenávisť, posměch i pohrdání. Celestina ihned vytu- ňla, že tuto žena jest onou nenávi- děnou i nenávidící sokyní, a bez- děky stiskla ruku Fortinovu moc- něji.

„Poznala jsi ji,“ řekl, když se se trochu oddálila.

„Ano, je to ona, vid?“

„Nuže, již nyní sdovce?“ o- brátil se Fortin k ní s úsmě- vem. „Viděla jsi ji —“

„Viděla a nezapomenu na ni —“ řekla, dosud všecka přestraše- ná. „Je opravdu krásná.“

„Snad — Ano! Ale je to krásná Šáhlovna, krásná baechantky! Po- všimla jsi si těch očí?“

Lotka při slovech těch, sotva že jejich brozový význam hlavou jí proletěl, s rykem zraněné tygřice vyskočila se země.

„Jakou cenu — se ptáš, bídní- če? Jakou cenu? Trouv krev, tvou hlavu — a její —“

Stála před ní hrozně o stůl podepřená jako ku skoku se chy- stající, na smrt zbledlá, s tváří děsně zříznou a s očima, jež me- taly divé blesky. Hrdza z ní šla.

„Leč Fortin cítil jen ošklivost. „Jděte, slečno,“ řekl klidně, u- kazuje jí pánovitě na dvěře, „a kdybych i krví měl zaplatiti vy- koupení z vašich tenat, nebylo by draze zapláceno!“

Napřážená ruka Fortinova vy- kazující jí ven, ven od ní, kde doufala býti paní, více jí rozně- vala, než kdyby jí byl udeřil.

Oh, kdyby se tak bylo stalo! Kdyby jí byl udeřil nebo aspoň hodně prudce a třeba surově od sebe odstřelil. Byla by z toho po- znala, že posud může doufat. A byla by mu zahrála tak krásnou komedii zoufalé i uražené ženy.

To vše měla tak dobře promysle- no. Věděla, že muž jako Fortin, kdyby dal se okamžitým hněvem unést a strhnouti k něčemu, zač- by se při chladné rozvaze styděl, tím spíše bude pak ochoten odpu- stiti vše.

Ale takto poznávala, že opravdu úlohu svou dohrála. Trápno toto poznání naplnilo jí vztekem tak bezměrným, že ztratila řeč.

Po vražedném pohledu, jímž Fortina civíkku mřela, vrhla se ke dveřím. Dříve ještě než vybě- ěla, zahrozila mu pěstí, s ústy otevřenými, jež sice cosi jektala v divém silenství vztaku, ale článko- vané zvuky vyrážely nedovodla.

Jako divá vichřice vyrazila ven a nechávaje za sebou dvěře otev- řené, vyběhla na ulici.

„Nu!“

To bylo jediné, co hejtman El- lingham ze sebe vypravil, když vrh- nouc se do kořaru usedla proti ně- mu.

„Ty —“ špála, chopivši se oter- za límce kabátu a bouřivě říc: „Toto děvče musí zmít, na- sší! Neptám se jak, ale musí! Musí!“

„No uvidíme,“ klidně odvrtěl Ellingham. „Tedy kousek Nadobro kousek?“

Lotka hlasem ochrapotěným veli- ce prudkým poknutím myšlí, cosi blábola, ale rachot kol, drkota- žích po dlažbě ku Koňskému tr- hu, vše přehlušil.

Po odchodu Lotčiny Fortin z- luhoka si oddechl. Nyní teprve zdálo se mu, že je s Lotkou nad- obro hotov. Byl sice schvácen roz- ňelením, jež výstup ten vyvolal, ale byl spokojen. Při Lotčiny po- vaze namládo k tomu dojíti, tak klidně jen rozejíti se nemohl.

Ale spolu s myšlenkou, že s Lot- kou již domluvil, a že tím ona ep- sody jeho života je zakončena, roz- pomenul se na Celestinu. Přistou- pív bezděky k oknu, spatřil přes zahrnu, že i ona stojí za oknem, publicitě sem k němu. Kynula mu rukou, usmívaje se na něho.

Viděla, co se zde bylo dělo? Za- běli některý ten výkřik až k ní? To byly první otázky, jež si For- tin předložil. Ale hned potom na- padlo ho, že otázky tyto jsou zby- točné. Ať viděla si neviděla, jeho povinností bylo jí povědět.

S myšlenkou tou obrátil se od prvního okamžiku, kdy s láskou svou opět k Celestině se vrátil. Byl jí tím povinen, tak jako sám pokládal za své právo viděti jasné do celé minulosti dívky. Fortinu ve své puritánské čistotě neshlé- ňen všeobecný náhled, že toliko muž má právo žádati, aby žena přinesla mu neposkvrněnou čis- toup minulost věnem. I ona má právo žádati, aby tam, kde ona měla býti vládkyní, žádná jiná před ní ne- panovala. A on byl tedy povinen povinností své.

„Půjdu —“ odhodlal se krátcí a nemeškaje, šel —

XXXVIII.

„Nuže, ty nechceš jinak?“ sko- to pesebně obrátil se Fortin k Ce- lestině.

„Nechci! To je příliš mnoho ž- řeno.“ odpovídala mu usmívaje se na něho. „Nemám jiného přání, než dělati vždy to, co ty za dobré uznáš!“

„Ale v tomto případě —“

„V tomto případě tě prosím, slyš, prosím! Vyhov mi. Vždyt jde jen o malíček. Řekněš, že je to maličká žena? Mstivost ne- bo ješitnost. — Budiž! — Kdyby tam ona náhodou byla, chceš, aby mne s tebou viděla; dopřej mi to zadostučněním za onu chvíli, na kterou mne o tebe oloupila —“

„Celestino,“ řekl Fortin s výči- tkom.

„Odpusť, drahý! Odpusť. Jíz- nikdy ti toho nepřipomen, ale jen dnes mi dopřej toho vítěství. — Vždyt jsem jen slabá žena. A pak — chceš se pochlubit s tebou —“

A ještě něco — Praha je tak malá, na vždy se jí vyhýbní nemůžeme. Nuže, ať to máme hned odbyto — Jednou s námi setkáti se musí —“

Tento poslední důvod rozhodl.

„Ano — a vyčetla jsem z nich, že se teď musím háti o tvůj ži- vot!“

„Takových černých myšlenek si nepřipouštím,“ potěšil jí For- tin. „Tato dívka, když se jí ne- podařilo na jednom místě, bude nyní hleděti své štěstí jinde, a v té dobrodružné houbě za mužem na mne zapomeno —“

„Neznáš žen a nevíš, čeho je schopna uražená ženská samoli- bossť a zhrdnutá láska. Tato zde nikdy nezapomene tobě, že jsi jí odstřelil, když před tebou klekla, jako neodpustí mně, že zaujala jsem místo, kde panovati chtěla ona —“

Celestina již potom na ostrově neměla stání. Byla sklíčena jed- ným vědomím o přítomnosti Lot- ky, jednak i tím poznáním, že ve- dle žen zde přítomných vypadá tak nepatrně. Ale nyní zase For- tin nařel, aby zde setrvali a ze- jména nepopustil dřív, až s ním Celestina přisedla ku stolu.

V tutě dobu vrazil do nového bytu Ledovec s sebou a někdo- pach pan Fousek.

„To jsem rád, že jich nacházím doma! Letím jako blázen.“

„Ledovec nebyl tou návštěvou příliš potěšen, ale že mu druhdy Fousek byl prokázal dosti ochot, nechtěl ho odhýti nevzděláně nyní, když se mu léze daleko.“

„Vidíš! Tade jet, žeme se nevi- děli, ale já na nich přece nezapo- menul. Obědím se s bratem a bá- žej na Zima!“

„Nu Zofin? A proč?“

„Proč jsi tak zablýžil? Oni pře- so dosti nezapomenuli na svou malíčku z Lazičské ulice!“

„Ledovec popadl ho sprudka za ruku, což bylo nejlepšího dotrze- ním, že se Fousek nemohl.“

„No tak jen nemožný a jedou! Doprovádivi bych jich, ale pro ta- kového rána se nestáh —“

„Najduš j —“

„Proč by nemohl? Jen otevrou oči a divají se po černých šatech. A si jednou — uspanenou na moji dušou službu.“

Posledních slovy již Ledovec ne- slyšel, jako nevíděl posměšk, kte- rý Fousek zahrál ledem úst.

„Bá, bž žem mi teď nesra- káva,“ spokojeně si brumlal Fou- sek. „Byl by v tom čas, aby to- hle nepomohlo. Až ji uvidí s ním, zase na něj a na všechny ty přá- teličky a budu mít pak snadnější hra. Jen ještě pomoci mu odltu, aby zase zapadl do své hlavy!“

Fousek dobře počítal. Ledovec, probíhavý několikráte všecky promenady na ostrově, aniž by hledaně dívky našel, obrátil svou pozornost ku stolům. A zde ko- nečně spatřil Celestinu. Vstávala právě, chystaje se k odchodu, Ledovec div nezaškval, ale když přiblížil bliže, aby spatřil, a kým tu jest, zarazil se. Poznal Forti- na — a nyní též rázem vybuchl se mu na mysli onen zjev dívky, již byl tehdy na hráděch nad Koň- skou branou s Fortinem spatřil.

„Ledovec přikrčil se do stínu stromu, a tak ho Fortin a Cele- stinou mluví, aniž si ho povšiml. Za to však on tím lépe viděl, jak se zaryla na jeho rámě a jak dů- věrně se k němu tučila.“

„Ubožák zařal zuby, aby pothačil blubohý vzdech, jenž se mu dral z prsou. Konečně jí tedy našel, aby jí v též okamžiku ztratil — na vzdu. Byla nevěstou, a to ne- věstou přítelce, děvče, jehož si vzáhl.“

Zlou noc měl ubožák — Prokli- mal celý svět, ale nejvíce Fouska, toho Měfistu, jenž byl v jeho duši rozpental city, které na čas blažily ho krásnou naději, teď se mu proměnily v pravé peklo. —

A ke všemu stihla ho druhého dne nová rána. Dostal nenadálou a náhlou výpověď. Odžřel od- hýbně za celý měsíc a řečeno mu, že může jíti. Dozvíděl se, že pa- tří nejv mezi vylastence, ale i mezi lidi nebezpečné, kteří stojí pod dohledem policie. Ledovec neda- vedl to popřiti, aniž dokázati svou nevinnu, a tak mu nezbylo, než o- dejti z domu, kde konečně se už usmálo trochu štěstí.

Našel svůj bývalý byt v praž- ské Mstecké ulici, ještě prázdny a tak bez rozmyslení se tam na- stěhoval. Bývalá jeho kvartýrská přítelka ho s radostí, ještě více ale zardavala se Fousek, vřel, že jeho anonymní psaní nezůstalo bez vý- sledku.

„Ledovec, když viděl nstražený a polekaný obličej Fousky, ani ne- napadlo, že on to byl, jenž ho o místo připravil. Přes to však od-

byl ho zhruba, když se vyptával na výsledek věrejší vyzhánky na Žofin. Konečně však přece otev- řel mu srdce a pověděl, s kým Celestinu na ostrově byl viděl.

„Tak vidíš,“ vzdychl si Fou- sek, když se a těch brozových zpráv vzpamatoval. „Pofid to Fi- kám, že ti přátelé jsou jejich nej- větším neštětím. O krásné místo jich připravili a teď ještě tohle —“

Ubožák Ledovec byl příliš roz- ňelen, než aby mohl klidně uvažo- vati. Dnes skutečně viděl ve For- tinovi jen člověka, který se posta- ňil jeho štěstí do cesty, a cítil di- vokou chuť se mu pomstíti. A ne- chtěje se setkáti ani s ním, ani s ostatními, vyhýbal se několik dnů přátelským sehlzím, až konečně Brozanský sám ho vyhledal.

„Stádo ku přice, než jsem se vás dopídl,“ oddechoval Bro- zanský, utíraje si spoceně čelo.

„Ale má to vina! Mohlo nne hned napadnouti, že vás najdu za- se ve starém doupěti.“

„Ledovec nabídl mu židli, stěž přemáhaje svou mrzutou náladu. Leč Brozanský byl příliš zaměst- nán myšlenkami na to, co ho při- vátelo, než aby si byl povšiml tváře přítelovy.“

„Když jste tak dlouho nešel, šel jsem k vám! Ale tam mi div dvě- ře nenakázali. A velebili Boha, že se tak nebezpečného člověka zbu- řili. — Až jsem se poselvil. Nu, byla ta od vás pěkná, že jste se pokoušeli ty lidi získati, ale nepro- stětně se vult, že jste mlát a nedovodete lidem viděti do duše, že by vás to bylo ani nempa- nulo.“

„Ledovec, jenž znal Brozanského důvěřivost a nezálost lid, usmál kotvou.“

„Následky zanedbaného necha- ňání jsou každému známy. Za- věsné natření silným línimentem nduší se ale ještě v zárodku. Nej- potřebnější prostředek je každé domací lékařnické jest tudíž do- brý líniment. „Pain Expeller“ dra. Richtera osvazuje se již dlouhá léta těmito vlastnostmi. Máno tento prostředek obdržeti v každé lékárně v Americe po 25 centů za láhev. Treba však po- vědomout si, že láhev quatrana jest původní ochrannou známkou kotvou.“

„Následky zanedbaného necha- ňání jsou každému známy. Za- věsné natření silným línimentem nduší se ale ještě v zárodku. Nej- potřebnější prostředek je každé domací lékařnické jest tudíž do- brý líniment. „Pain Expeller“ dra. Richtera osvazuje se již dlouhá léta těmito vlastnostmi. Máno tento prostředek obdržeti v každé lékárně v Americe po 25 centů za láhev. Treba však po- vědomout si, že láhev quatrana jest původní ochrannou známkou kotvou.“

„Následky zanedbaného necha- ňání jsou každému známy. Za- věsné natření silným línimentem nduší se ale ještě v zárodku. Nej- potřebnější prostředek je každé domací lékařnické jest tudíž do- brý líniment. „Pain Expeller“ dra. Richtera osvazuje se již dlouhá léta těmito vlastnostmi. Máno tento prostředek obdržeti v každé lékárně v Americe po 25 centů za láhev. Treba však po- vědomout si, že láhev quatrana jest původní ochrannou známkou kotvou.“

„Následky zanedbaného necha- ňání jsou každému známy. Za- věsné natření silným línimentem nduší se ale ještě v zárodku. Nej- potřebnější prostředek je každé domací lékařnické jest tudíž do- brý líniment. „Pain Expeller“ dra. Richtera osvazuje se již dlouhá léta těmito vlastnostmi. Máno tento prostředek obdržeti v každé lékárně v Americe po 25 centů za láhev. Treba však po- vědomout si, že láhev quatrana jest původní ochrannou známkou kotvou.“

DR. I. F. SCHEFČIK
 věnuje se výhradně očím, ušním, nosním a hrdelním neduhům
 (Cht. list: 1 últim od 9 do 11 hodin. Opatření: 30-2 Masovje Týpny, rok Henavpín
 15-3-12. Opatření od 11:30 do 3 hodin. 15-3-12.)
 TELEFONY: S. W. Main 4670 Twin City 9788 MINNEAPOLIS, MINN.

Nejpšim místem k nakupování stavebního dříví, jest
Česká dřevařská ohrada,
Chicago Lumber Co.,
 na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 4914
 Čeští prodavaři Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Úplně uzdravena.
 Pan J. Zapalač, Moulton, Tex., píše: Objednal jsem Vaše Medové Léčivé Hořké Víno, které se mne dobře osvědčilo a moji manželku z choroby žaludeční úplně uzdravilo. Objednávám zase bedničku pro moji deuru. — Tento jediný výtečný žaludeční lék vyrábí pou- že první a jediný vyrábětel medo- vých vín a bedniček za \$3.00 př- mo zašle A. V. KOUBA, 2819 La- rimer Str., Denver, Colo.

Největší řeznický závod
 vlastní v české čtvrti
V. F. KUNCL
 1244 jižní 13. ul.
 Vždy největší závod v Americe a v evropském, domací výrobek nejvyššího řádu na celý levnější než kdekoli v jiné. Tel. Doug. 1190.

BEZPEČNÉ ULOŽENÍ PENĚZ!

LINCOLNŠTÍ VELICE KONSERVATIVNÍ A ÚSPĚŠNÍ PODÍLNÍCI JSOU VELICE ZA- UJATI PRO VÝHODNOST MAJETKU V
LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,
 A ROZEBÍRAJÍ JEJ VE VELKÉM POCTU

MUSÍTE SI POMYSLITI, že vydání a prodej tohoto závodního kapitálu je přesně obmezen na běžnou potřebu společnosti pro fondy ku placení za výnosné rozšíření jejího systému. Když přestane se s rozšiřováním, prodej závodního kapitálu se přeruší — následovně vydání podílů je vždy obmezeno. TATO SPOLEČNOST JE NYNÍ NEJVĚTŠÍ NEODVISLÁ TELEFONNÍ SPOLEČNOSTÍ V NEBRASCE. Ona stala se usazenou společností se svými liniemi na dvanou vzdálenost, které dosahují každého důležitého ob- chodního střediska v pobliží Lincolnu. Konečně a to v nejbližší budoucnosti rozšíří se po celém Jižním Platte okrsku, nejbchatší to části státu. Co společnost si přeje míti, jest, aby prozíraví a úspěšní muži v každé osadě, kam linie dosahují nyní, anebo co nejdříve budou dosahovati, byli finančně interestováni v podniku, to proto, by jejich návrhy a rady pomohly udržeti a ustáliti system; to jest též jediná příčina, proč závodní kapitál nabízen je mimo Lincoln.

...Vezměte na vědomí...

1. Tento závodní kapitál nepodléhá odanění.
2. Přísti čtvrtletní dividendy vypláceny budou 1. října.
3. 8 procent dividend na ma- jetku, který nepodléhá odanění a který stále vzrůstá ve své hodnotě, je skutečná výdě.
4. Podíl v základním kapitá- lu prodává se za \$100 — o nic více, o nic méně nikomu.
5. Tento závodní kapitál re- prezentuje skutečnou hodnotu 100 centů na dolaru.
6. Tato společnost byla sarga- nisována pod dozorem státní šezemční komise.
7. Jest v podniku obažen ob- chod a jistý vzrůst, což zaj- stuje rychlé vstoupnutí v hod- notě i užitku.
8. Jest spravována a řízena velice konservativními a úspě- šnými obchodníky města Lin- coln.
9. Sta malých vkladatelů hle- dí sobě pomoci a učiti této ne- obyčejné příležitosti obdržeti něco, co jest jisté a slibuje značný užitek.
10. Pošlete si poštovním list- kem pro seznam podílníků a ji- né informace.

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,
 231 South 14th Street, LINCOLN, NEBRASKA.
 Pište si pro český cirkulář. J. E. BEDNÁŘ, korespondent.

Vyplňte tento lístek s Vaším jménem a adresou, oddělte a za- šlete jej nám:

Lincoln Telephone and Telegraph Co.,
 Lincoln, Neb.
 Prosim zašlete mi český cirkulář, v kterém se nabízí vysvětlení stavu Vašeho osmipro- centního základního kapitálu.
 Jméno.....
 Město.....
 Stát.....
 Ulice.....
 P. O. Box.....